

קרבנות שהיו ישראל עושים, וכל אותם קרבנות שהיו עושים ישראל אינם חשובים כמו הקטרת. ועוד, מה בין זה לזה? אלא תפלה היא תקון לתקן מה שצריך. קטרת עושה יותר, מתקנת וקושרת קשרים ועושה אור יותר מהכל. ומי הוא שמעביר זהמה ומטהר את המשכן, והכל מאיר ונתקן ונקשר כפאחד.

ולכן צריכים להקדים מעשה הקטרת לתפלה בכל יום ויום, להעביר הזהמה מהעולם, שהיא תקון של הכל בכל יום ויום, כמו שאותו קרבן חביב שמרצה בו הקדוש ברוך הוא.

מה כתוב במשה? (שם) ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף וגו'. אף על גב שבארוה, אבל מה שונה במעשה זה יותר מכל מה שאמר לו? אלא קח לך - להנאתך ולתועלתך. משום שפשאשה נטהרת, זו הנאה לבעלה. וסוד זה - קח לך סמים, להעביר הזהמה, לקדש אשה עם בעלה. אשרי חלקו של משה.

כמו כן קח לך עגל בן בקר שנאמר לאהרן, לכפר על חטאו על אותו עגל שהוא גרם להם לישראל. ועל זה כתוב במשה קח לך, להנאתך ולתועלתך. (לכך בארוה בפסל לך, מאותה פסלת של לוח אבן נתעשר משה. אף כאן לך - להנאתך ולטובתך).

הקטרת קושרת קשרים, מאירה אור ומעבירה זהמה, וד' מתחברת בה' (ד' נעשית ה'), ה' מתחברת בו', ו' עולה ומתעשרת בה', ה' מאירה ב', והכל מעלה רצון לאין סוף. ונהייה הכל קשר אחד, ונעשה קשר אחד בסוד אחד, שהוא קשר עליון של הכל.

צלותא אתקיננו לה באתר דקרבנין, דהווי עבדי ישראל, וכל אינון קרבנין דהווי עבדין ישראל, לאו אינון חשיבין פקטרת. ותו מה בין האי להאי. אלא צלותא איהו תקוונא לאתקנא מה דאצטריך, קטרת עביד יתיר, מתקיין וקשיר קשרין, ועביד נהירו יתיר מפלא. ומאן איהו דאעבר זוהמא ואידפי משפנא, וכלא אתנהיר ואתתקן ואתקשר כחדא.

ועל דא בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לצלותא, בכל יומא ויומא, לאעפרא זוהמא מעלמא, דאיהו תקוונא דכלא, בכל יומא ויומא. פגוונא דההוא קרבנא חביבא דאתרעי ביה קדשא בריה הוא.

מה פתיב במשה (שמות ל) ויאמר יי' אל משה קח לך סמים נטף וגו' אף על גב דאוקמוה, אבל מאי שנא בעובדא דא יתיר מכל מה דאמר ליה. אלא קח לך, להנאתך ולתועלתך. בגין דכד אתתא אתדכאת, הנאותא דבעלה איהו. ורזא דא קח לך סמים, לאעפרא זוהמא, לאתקדשא אתתא בבעלה. זכאה חולקיה (דף ר"ט ע"ב) דמשה.

בגוונא דא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר, דאתמר לאהרן. לכפרא על חוביה, על ההוא עגל דאיהו גרים לון לישראל. ועל דא כתיב במשה, קח לך, להנאתך, ולתועלתך. (כ"א לכך אוקמוה בפסל לך, מההוא פסולת דלוח אבנא נתעשר משה אוף חבי לך להנאתך ולטובתך).

קטרת קשיר קשירו, נהיר נהירו ואעבר זוהמא. וד' אתחבר בה' (ד"א ד' אתעביד ה'), ה' אתחבר בו'. ו' סליק ואתעטר בה'. ה' אתנהיר ב'. וכלא סליק רעותא לאין סוף. והוי כלא קשירו חד, ואתעביד חד קשירו, ברזא חדא דאיהו קשרא עלאה דכלא.